

Arjantin Yönetim Sistemi

Biol EKİCİ

Birinci Bölüm

Tarihsel Süreçte Yönetim Yapısının Gelişimi

Arjantin, 1516'da Juan Diaz de Solis tarafından keşfedilmiştir. Ülke, İspanya koloni yönetimi altında yavaş yavaş kalkınmıştır. 1580 yılında Buenos Aires yerleşime açılmış, 1600'lü yılların başlarında hayvancılık gelişmiştir. İşgalci İngiliz güçlerinin 1806-7 yıllarında kovulması ve Napoleon'un 1808'de İspanya'yı fethetmesinden sonra Arjantinliler 1810 yılında kendi devletlerini kurmuşlardır. 1816'da da İspanya'ya karşı bağımsızlık resmen ilan edilmiştir.

Birinci Dünya savaşında edindiği tarafsızlığını İkinci Dünya savaşının çıkışında da ilan eden Arjantin, savaşın bitişi sırasında 27 mart 1945'de Almanya ve müttefiklerine karşı savaş ilan etmiştir. Albay Juan de Peron, savaş sonrası dönemde devlet başkanlığını kazanarak güçlü bir lider olarak ortaya çıkmıştır. Peron'un politik gücü ikinci eşi Evita ve Evita'nın çalışan sınıflar arasındaki popülaritesiyle desteklenmiştir. Evita, hiçbir zaman kamu görevi üstlenmemiştir. Ancak, kurduğu yardımseverler organizasyonu ve sendikalara verdiği cömert ücret artışlarıyla güçlü politik destek sağlamış, fiili sağlık ve çalışma bakanı gibi hareket etmiştir.

Peron'un zaman içinde artan otoriterliği ordu güçlerinin darbe yapmasına neden olmuş ve 1955 yılında peron sürgüne gönderilmiştir. Müteakiben kısa süren anayasal hükümet hariç Arjantin uzun süren askeri diktatörlük ve politik kargaşa altına girmiştir. Politik kontrol 1950 sonlarında ve 1960'lar boyunca radikal siviller ve askeri rejim arasında gelip gitmiştir. Bu dönem gerilla hareketlerinin artmasıyla da karakterize edilmektedir.

Kongre ve başkanlık seçimleri 1973 yılında yapılmıştır. Seçilen devlet başkanı, haziranda Peron'un yeni seçimler yapılarak göreve gelebilmesi için istifa etmiş, eski diktatör eylül 1973'de seçilerek göreve dönmüştür. Aynı seçimde Peronun üçüncü eşi Isabel Martinez de Peron da başkan yardımcısı olarak seçilmiştir. Peron'un 1974 yılında ölmesinden sonra eşi güney yarım kürenin ilk kadın devlet başkanı olmuş, ekonomik ve politik olarak çöküntüye doğru giden ülkenin kontrolünü üstlenmiştir. Hükümetin ekonomik kemer sıkma politikaları ve çok yüksek orandaki enflasyon geniş kapsamlı gösterilere neden olmuş, endüstri işçilerini anlaşmazlığa sevk etmiş ve bayan Peron'un istifası talep edilmiştir. 1975 yılında sağ ve sol grupların terörist hareketleri 700 kişinin ölümüne sebebiyet vermiş, hayat pahalılığı %355 yükselmiş, gösteri ve eylemler günlük hayatın bir parçası olmuştur.

1976 yılında ordu komutanının liderliğindeki askeri güçler devlet başkanını görevden uzaklaştırmış, üç kişilik bir cunta kurulmuş ve savaş yasaları uygulanmıştır. Ordu düzeni sağlamak ve muhaliflerini ortadan kaldırmak için mücadele etmiştir. Cenova'daki insan hakları Arjantin Komisyonu, cuntayı 2300 politik cinayet, 10 binden fazla politik yakalama, 20 bin ile 30 bin arasında insanın kaybolmasından dolayı sorumlu tutarak suçlamıştır. Cunta, anayasada önemli değişiklikler yaparak, kongreyi dağıtmış, tüm politik aktiviteleri ve sendikal faaliyetleri yasaklamış, kamu görevlilerinin bir çoğunu görevinden almıştır. Devlet başkanı Ísabelita Peron önce tutuklanmış daha sonra sürgüne gönderilmiştir.

Askeri rejim sert önlemlerle de olsa sol kanat gerillalara ve muhaliflere karşı başarılı olmuştur. Şüpheli sol kanat aktivistlere karşı uygulanan politikalar insan hakları açısından iç ve dış protestoları arttırmıştır. Zamanla şiddet olayları azalırken ekonomi kaos içinde kalmaya devam etmiştir. Mart 1981'de cuntanın eski üyesi General Roberto Viola Devlet Başkanı Videlayı indirerek demokrasiye dönüş için siyasi partilerle diyalog başlatmak istediklerini açıklamıştır. Viola hasta olduğu için yerine General Galtieri geçmiştir.

Nisan 1982'de Galtieri, İngilizlerin elinde bulunan Falkland adalarını sürekli değişen iç durumdan dikkatleri uzaklaştırmak için işgal etmiştir. Büyük Britanya, kısa sürede kesin bir zafer kazanmış ve Galtieri Arjantin'in teslim olmasından üç gün sonra itibarını kaybettiği için istifa etmiştir. General Reynaldo, halkın demokrasiye karşı duygularının arttığı bir dönemde görevi devralmıştır. Yine ekonomik koşulların iyice bozulması yönetimi sivil iktidara devretme eğilimini hızlandırmıştır. Dahası 1983 yılında Falkland adası çatışması konusunda kurulan askeri araştırma komisyonu yenilginin tek sorumlusu olarak askeri cuntayı görmüş ve yargılanmaları konusunda teklifte bulunmuştur. Devlet Başkanı Galtieri hapse gönderilmiş, diğer bir çok görevli de rüşvetten, cinayet ve silahlı kuvvetlerin manevi şahsiyetine hakaret etmekten yargı önüne çıkarılmıştır. Ağustos 1983'de rejim, geçen 10 yıl içinde polis, silahlı kuvvetler ve politik suçlular tarafından işlenen suçları af kapsamına almıştır. 1983 seçimleri yaklaştığında enflasyon %900'ü bulmuş, Arjantin'i baltalayan dış borçlar önceden görülmemiş bir seviyeye ulaşmıştır.

1983 ekiminde yapılan seçimlerde Raul Alfonsin önderliğindeki radikal sivil birlik; kurulduğundan buyana ilk defa Peronist partiyi geride bırakan parti olmuştur. Büyüyen işsizlik ve 4 haneli enflasyon 1989 yılında yapılan seçimlerde Peronist partinin tekrar zafer kazanmasını sağlamıştır.

Alfonsin, seçimlerden sonraki bir ay içinde yüksek yiyecek fiyatları nedeniyle yapılan gösteriler sonucunda yeni devlet başkanı Carlos Menem'e görevi bırakarak, istifa etmiştir. Menem 1991'de, uygulanmakta olan sert ekonomik tedbirleri, özelleştirmeyi hızlandırarak ve belli iş alanlarından devlet yönetimini çekerek daha da sertleştirmiştir. Fakat 1998 yılının başlangıcında Menem'in iki dönem süren başkanlığının 8. Yılında Arjantin son 10 yılın en büyük durgunluğuna girmiştir. Menem'in ekonomik politikaları, rüşvete karşı olan toleransı, kirli savaşa bulaşan askeri liderleri affetmesi kendini seçen fakir ve çalışan sınıfın desteğini kaybetmesine neden olmuştur. Öte yandan Menem dönemi, uygulanan iç ve dış politikalarla Arjantin'de demokratik ilkelerin yerleştirildiği ve böylece II. Dünya savaşı sonrasındaki devlet sistemi kargaşasının sona erdirildiği bir süreç olması itibarıyla büyük önem taşımaktadır.

Aralık 1999'da Fernando de la Rúa devlet başkanı olmuştur. Çok sayıda sert ekonomik önlem uygulanmasına rağmen ekonomik durgunluk devam etmiştir. 2001 yılında Fernando de la Rúa ülkeyi 1991 yılında hiper enflasyondan kurtaran Peronist ekonomi bakanını göreve getirmiş, IMF Arjantin'e önce 13.7 sonra da 8 milyar dolar acil yardım vermiştir.

Uluslararası yardımlar yeterli gelmemiş ve Arjantin ekonomik çöküşün eşiğine gelmiştir. Hükümetin ekonomik tedbirlerini protesto için ayaklanan göstericiler Fernando de la Rúa'nın aralık 2001'de istifa etmesine neden olmuşlardır. Bu istifa üzerine Arjantin 155 milyar dolarlık dış borcunu ödeyemez duruma gelmiştir. Bu miktar tarihteki en büyük ödenemez duruma gelinecek dış borçtur. Bir süre devam eden kararsızlıktan sonra Kongre Eduardo Duhalde'yi ocak 2002'de devlet başkanı olarak atamıştır. Duhalde, en kısa sürede Arjantin Peso'sunu devalüe etmiş ve 10 yıllığına Dolar karşısındaki değerini sabitlemiştir. Devalüasyon, banka endüstrisini büyük bir krize itmiş, orta sınıfın tasarruflarını silip atmıştır.

2002 temmuzunda eski cunta lideri Galtieri ve öteki 42 ordu subayı yakalanarak Arjantin'in 7 yıllık askeri diktatörlük döneminde 22 solcu gerillaya işkence yapıp öldürmekten suçlanmışlardır.

İkinci Bölüm

Anayasal Yapı

I. DEVLETİN KURULUŞU, NİTELİKLERİ VE TOPRAK BİRİMLERİ

Resmi adı Arjantin Cumhuriyeti olan bu ülkede 1983 yılında sivil yaşama dönüş, 1853 tarihli Anayasa prensiplerine dönüşle olmuştur. 1994 yılında 19 yeni madde içeren ve önceki anayasanın 40 maddesinde değişiklik yapan yeni anayasa onaylanmıştır.

Arjantin Anayasası; ulusal düzey ve vilayet düzeyinde yasama, yürütme ve yargı organları arasında güçler ayrımını içerir. Her bir vilayet, kabaca ulusal seviyedeki anayasaya benzer şekilde kendi anayasasına sahiptir.

Vilayetler adalet, belediye ve temel eğitim idarelerini kurup, icra etme yetkisine sahiptir. Roman Katolik dini ülke halkının çoğunluğunun dini olarak devlet koruması altındadır. Diğer mezheplere karşı dini inanç özgürlüğü garanti edilmiştir. Yerlilerin varlığı ve hakları dikkate alınarak, kullandıkları topraklarda ortak mülkiyet kabul edilmektedir. Ülke vatandaşlarının tamamı çalışma ve ticaret yapma, dilekçe ile yetkililere başvurma, fikirlerini açıklama, eğitim alma ve öğretme hakkına sahiptir.

Arjantin 22 vilayet, bir federal ilçe (Buenos Aires), bir ulusal bölge (Tierra del Fuego) ve 1617 belediyeden oluşmaktadır. Her bir vilayetin kendi seçilmiş valisi, meclisi ve yargı sistemi bulunmaktadır.

II. ANAYASAL KURUMLAR

1.Devlet Başkanı ve Yürütme Erki:

Yürütme gücü Devlet Başkanının elinde toplanır. Devlet Başkanı ülkenin en yüksek makamıdır ve ülkenin genel yönetimini kontrol eder. Başkan yasaların uygulanması için tüzük ve yönetmelik çıkarabilir ve kendisi yasaların hazırlanmasına ve yayımlanmasına katılabilir.

Devlet Başkanının Senatonun onayıyla, Yüksek Mahkeme ve diğer mahkemelerin hakimlerini, büyükelçileri, devlet memurlarını, mahkeme üyelerini ve ordunun yüksek rütbeli görevlilerini ve piskoposu atama yetkisi vardır. Başkan başka bir organa danışmadan kendi kabinesinin bakanlarını atayıp görevden alabilmektedir. Başkan bütün silahlı kuvvetlerin komutanıdır. Başkan ve yardımcısı doğrudan 4 yıllık

dönem için seçilmekte ve bir kez daha seçilme hakkı bulunmaktadır. Daha önceden geleneksel olarak Devlet Başkanı 6 yıllığına seçilmekteydi ve bir daha müteakip seçilme hakkına sahip değildi. 1994 yılında yapılan değişiklikle Başkan iki dönem seçildikten sonra bir dönem ara verip tekrar iki dönem daha seçilme imkanına sahiptir.

2.Yasama:

Yasama erli: iki kamaralı kongreden oluşur. Kongre, Milletvekilleri Meclisinden ve Senatodan oluşmaktadır. Milletvekilleri Meclisinde, doğrudan halk tarafından seçilen 257 üye vardır. Milletvekilleri tekrar seçilme hakkına sahiptir ve dört yıllığına seçilirler. Meclisin yarısı her iki yılda bir yenilenir. 1995'e kadar geçerli olan sisteme göre Senatoda 48 üye bulunmaktaydı. 1995 yılında yapılan değişiklikle vilayetler, Senatoya kendi yasama organlarınınca seçilen 1'er üye daha göndermeye başladılar ve Senatodaki sandalye sayısı 72'ye yükseldi. Senatörler altı yıllığına seçilmektedir. Seçimlerle her iki yılda bir Senatonun 1/3'ü yenilenir. Daha önceden senatörler dokuz yıllığına seçilmekteydi. Yapılan değişiklikle bu süre altı yıla indirilmiştir. Senatonun 1/3'ü her iki yılda bir yenilenmektedir.

Kongrenin yetkisi: dış ticaretin düzenlenmesi, ithalat ve ihracat vergileriyle genel güvenlik veya genel refahın gerektirdiği vergilerin konulması ve kaldırılması, savunma, iç ve dış borçların ve ülkenin para sisteminin düzenlenmesi, bütçenin kabulü gibi konuları içerir. Kongre aynı zamanda, anlaşmaların onaylanması veya reddedilmesi, yürütmeye savaş ilan etme ve barış yapma yetkisinin verilmesi, silahlı kuvvetlerin barışta ve savaşta gücünün belirlenmesi yetkilerine de sahiptir.

3.Yargı:

Yargı gücü Yüksek Mahkeme ve diğer yetkili mahkemeler tarafından kullanılır. Yüksek Mahkeme bütün mahkemelerin iç yönetiminden sorumludur. Yüksek mahkemenin dokuz üyesi ve diğer mahkemelerin hakimleri senatonun onayıyla Devlet Başkanı tarafından atanmaktadır.

Buenos Aires'teki Federal Yüksek Temyiz Mahkemesi üç mahkemeye sahiptir. Bunlar; Sivil ve Ticari, Ceza ve İdari mahkemelerdir. Ayrıca Buenos Aires'te altı temyiz mahkemesi daha vardır. Bunlar ise; sivil, ticari, ceza, barış, iş ve ekonomik cezadır. Ayrıca, La Plata, Bahia Blanca, Parana, Rosario, Cordoba, Mendoza, Tucuman ve Resistencia'da da federal temyiz mahkemeleri bulunmaktadır.

Vilayet mahkemelerinin her biri kendi yüksek mahkemesine sahiptir ve yardımcı mahkeme sistemi geçerlidir. Bu mahkemeler vilayetler içinde sınırlı olarak ortaya çıkan ve sonuçlanan suçlara bakarlar.

Üçüncü Bölüm

Mali Yönetim

Arjantin, kişi başına düşen milli gelirin en yüksek olduğu Güney Amerika ülkesidir ve gelir dağılımı oldukça iyi dağılmıştır. Arjantin'in ekonomisi geleneksel olarak tarıma dayanmasına rağmen son yıllarda sanayi ve hizmetler sektörü de gelişmeye başlamıştır. Hayvancılık ve tahıl ülke refahının kaynağıdır. Tahıl ve hayvan ürünleri ihracatında ABD, Kanada ve Avustralya ile yarışmaktadır.

Arjantin ekonomisi, son yıllarda hem durgunluk hem de enflasyona maruz kalmıştır. 1990'lı yıllarda Menem ile başlayan özelleştirme ve öteki ekonomik reformlar önceden tahmin edilemeyen ekonomik büyüme sağlamıştır. Fakat yüksek oranlı işsizlik ve ağır dış borçlardan oluşan önemli ekonomik problemler ortadan kaldırılamamıştır.

Uzmanlar Arjantin'in mali sorunlarına çeşitli açıklamalar getirmektedir. Bazı uzmanlara göre; yüksek oranlı vergi kaçakçılığı mali açıkların oluşmasına neden olmakta ve ülke riskini arttırmaktadır. Sonuç olarak, yatırımlar için yüksek faiz oranını göze almak gerekmekte, toplam talepte azalma meydana gelmektedir. Yapılan bir araştırma sonucu 10 Arjantinliden 4'ü, Arjantin'in ekonomik ve mali problemlerinin kaynağındaki esas sorunun nedenini genelde liderlere, politikacılara ve özelde de kamu yönetiminin rüşvetçi olmasına bağlamaktadır.

Arjantin'in kamu sektörü oldukça desantralizedir. 24 vilayet hükümeti (provincial government) kamu sektörü harcamalarının %45'ini yapmaktadır ki bu oran bir çok Latin Amerika ülkesinden daha yüksektir. 1995 yılında Arjantin'in vilayetleri temel eğitimin %97'sini, sağlığın %92'sini, refaha yönelik harcamaların %84'ünü yerine getirmektedir. Gelir tarafından bakıldığı zaman vilayetler kamu sektörü gelirlerinin sadece %18'ini toplamaktadır. Vilayetlerin kendi kaynaklarından elde ettikleri gelirlerin harcamalarına olan ortalama oranı %37 civarındadır. Harcamalar ve gelirler arasındaki açık merkezden gelen bağış ve transferlerle karşılanmaktadır. Anayasal olarak para politikasından ve dış politikadan merkezi hükümet sorumludur. Fakat vilayetler, kendi mali kaynaklarını yönetme, borç alma ve kamu hizmetlerini götürme konusunda çok az yetkilere sahiptir. Vilayetlerde uygulanacak refah ve konut programları için kaynak ayrılmaktadır.

Vilayetlerin mali performansları genelde zayıftır. 1980'ler boyunca yüksek enflasyon oranı, bütçe disiplininin bulunmayışı, borçlanmanın kolay oluşu ve merkezi hükümete yardım ve transferler açısından duyulan güven devamlı bütçe açıklarına neden olmuştur. Vilayetlerin mali durumları 1992 yılında bir miktar düzeltilmiştir. Fakat o zamandan buyana sürekli bozulmaktadır. 1995'deki ulusal kriz vilayetlerin

kritik durumunu daha da ağırlaştırmıştır. Bu krizde vilayetlerin gelirleri %5 oranında düşmüş, bütçe açıkları 3.5 milyar dolarla (GSMH'nın %3'ü) rekor seviyeye ulaşmıştır. 24 vilayetten sadece 4'ünün mali hesapları dengede bulunmaktadır. Diğerleri nakit sıkıntısı çekmekte, borçlarını arttırmakta, daha hızlı bir şekilde borçlarını ödeyememektedir. Bazı vilayetler kendi paralarını basma yoluna gitmişlerdir.

1996'da vilayetlerin mali durumları düzelme yoluna girmiştir. Gelirler ekonomik aktivitelere bağlı olarak düzelmiş, harcamalar artan mali disiplinle engellenmiştir. Bir taraftan merkezi hükümet batık vilayetler açısından seçici olmuş, diğer taraftan 1995 yılında seçilen valiler reformları yürürlüğe koymuşlardır. Artan bu güven ortamında bazı vilayetler ülke dışından da borç alarak artan iç borçlarını finanse edebilmişlerdir.

1992 ve 1993 yıllarında Federal hükümet yapısal ekonomik değişiklikleri desteklemek amacıyla iki konu üzerinde görüşmeler yapmıştır. Vilayetler kendi kaynaklarının dinamiğini arttırmayı, vilayet vergilerinin yeniden yapılandırılmasını, kamu girişimlerinin vilayet bankaları dahil özelleştirilmesini, vilayet ekonomisinin özelleştirilmesini ve vilayet emeklilik fonlarının ulusal sisteme dahil edilmesini kabul etmişlerdir.

Karşılığında Federal hükümet de her bir vilayete gelir paylaşımını garanti etmiş ve vilayetlere gelirlerde aşağıya doğru olacak dalgalanmalara karşı güvence vermiştir. Bir çok alanda ilerleme 1997 yılında gerçekleşmiştir. 82 vilayet kamu girişiminin 34'ü özelleştirilmiş, 31 vilayet ve belediye bankasından 18'i tam olarak özelleştirilmiş, diğerlerinin de özelleştirilmesi için çalışmalara devam edilmiştir.

Dördüncü Bölüm

İç Güvenlik

I. İÇ GÜVENLİK YAPISI

Arjantin iç güvenlik yapılanmasında polis ve jandarma olmak üzere iki iç güvenlik kuruluşu görülür. Hakkında yeterli bilgi elde edilemeyen polis, merkez ve eyaletler olmak üzere iki düzeyde örgütlenmiştir. Temel iç güvenlik fonksiyonları eyalet polisi tarafından yerine getirilmektedir.

II. İÇ GÜVENLİK KURULUŞLARI

Ulusal Jandarma Genel Direktörlüğü

1. Kuruluşu, Sorumluluk Alanı ve Görevleri:

1.1. Kuruluşu:

Ulusal Jandarma Teşkilatı Fransız Milli Jandarması ile Kanada Atlı Polisinden örnek alınarak 1938 yılında kurulmuştur. Kuruluş ve görev yönünden İçişleri Bakanlığı'na bağlı olup, Savunma ve Dışişleri Bakanlıkları'nın görev alanlarıyla da ilişkileri vardır. Kuruluşu; teşkilat yasası ile Ulusal Savunma ve İç Güvenlik Yasası'na göre gerçekleştirilmiştir. Kuruluşunda: Genel Direktörlük, Genel ve Özel Kurmay Başkanlıkları, Bölge Komutanlıkları, Grup Komutanlıkları, Seyyar Birlik Komutanlıkları, Sınır Birlikleri ve Okul ve Eğitim Birlikleri bulunmaktadır.

1.2. Sorumluluk Alanı:

Hükümet ve/veya Federal Adalet Kurumunca belirlenen bölgelerde görev yapar.

1.3. Görevleri:

İç güvenlik ve ulusal savunma görevleri nedeniyle polis ile silahlı kuvvetler arasında bir pozisyonadır. Barışta devletin hukuki yapısını korur, savaşta ise geri bölge savunmasını üstlenir. İç güvenlik açısından mevzuatla belirlenip, kendi sorumluluğuna verilen bölgelerde iç güvenliğin ve ulusal savunmanın gereklerine göre; yasalarla verilen görevleri yerine getirir, iç istihbarat ve güvenlik sistemlerinin entegrasyonunu sağlar, kamu düzenini korur, narko-trop maddeler ve diğer organize suçlarla savaşır, anti-terör faaliyetlerini yürütür, ayaklanmaları bastırır, çevreyi korur, tehlikeli maddeleri kontrol eder, federal yargıçlık düzeyinde adli polis hizmetlerini gerçekleştirir, gümrük ve göçmen kontrolü yapar, sağlık zabıtasına yardım eder, orman kolluğu olarak hizmet verir, güvenlik danışmanlığı yapar, bazı büyükelçiliklerin yurtdışı koruma görevini ifa eder..

Milli savunmaya ilişkin görevleri ise; sınırları ve stratejik tesisleri korumak ve Milli Savunma Yasası ile verilen acil görevleri yapmaktır.

2. Personel ve Eğitim Durumu:

Arjantin jandarma personeli; general, üst subay, subay, kıdemli astsubay, kıdemsiz astsubay, mükellef erbaş ve erlerden oluşur. Eğitim faaliyetleri Jandarma Yüksek Okulu, Sınıf Okulu ve diğer ihtisas okulları aracılığıyla gerçekleştirilir.

III. ARJANTİN VE TERÖR

1. Terör Tehdidi:

Uzun süredir eylem yapmayan Monteneros Gerillaları bir tarafa bırakılırsa, Arjantin genelinde eylem yapan ve halen faal olan önemli bir terör grubu yoktur. Buna karşılık, 1990'dan sonra bazı İslami terör gruplarınca Arjantin'de bulunan İsrail temsilciliklerine karşı saldırılar yapılmıştır.

Bunun dışında Amerikalıların “*Tiborder*” diye isimlendirdikleri Arjantin, Brezilya ve Paraguay üçgeninde meydana gelen terörist faaliyetlerde Arjantin'i etkilemektedir.

2. Terörle Mücadele Yapılanması:

Şahin Özel Operasyon Tugayı “*Brigida Especial Operativa Falcon*”, terörist faaliyetlerle mücadele etmek üzere 1986 yılında kurulmuştur ve doğrudan Buenos Aires polis departmanına bağlı bulunmaktadır. Şahin Tugayının taktik operasyon üniteleri 15'er kişilik beş timden oluşmakta ve her timde saldırı personeli, keskin nişancılar, bomba uzmanı, rehine görüşmecisi, haberleşme, sağlık ve istihbarat uzmanları bulunmaktadır. Şahin Tugayı CT “*counter terrorism*” faaliyetlerini yanı sıra VIP korumasında da görev almaktadır.

Kaynakça

- 1.The Europa World Year Book, Volume I, II, 2001, Europa Puplication
- 2..<http://www.infoplease.com>.